

לדבר הזה, ומהם מי שאין כוונתם טהורה ולא יצאו למלחמה אלא כמעט בזה מערכתם, ואלה הנספחים הסבו את פני המלחמה ותהי למחמה ולאנדרלמוסא, וחדלו להיות מלחמת הרעות ותהי למלחמת דברים חדים וגמריים, דברים מרים ומרעילים, ואף דברי חרפות וגדופים, עד שהעומד מרחוק ומתבונן אל המלחמה, קולט ממנה רשם כיוונה לגמרי מטיבה ועניינה לפי האמת, וזה ברם גדול לחלוט השם ובזיון קרשים, כי יש אשר למדו מתוכה לשנוא ולחשוא חלילה את הרעיון של חבת ציון העולמית כשהיא בפני עצמה, מה שלא עלתה על דעתנו מעולם, ויש אשר בדמותם כי שונאי אותו הרעיון אנו, הסבו את צור חרבתם לעומתנו, וחרפו ובוזו את ירושלים ואת רבניה חכמיה ומנהליה וישימו את כבודם כעפר לרוש, והכל יודעים כי עלילת שוא היא משני הצדדים; כי כ"ה כנים אנו ויש כיד איש ואיש מהעוסקים בצרכי צבור פעהק ירושלם ת', לאמר בפה מלא בוד לבכי ונקיון כפי רואה אלקים ויוכיח, ואף גם לא שונאים אנו לרעיון חבת ציון העולמית כי אם להסך מאוהביו הגאמנים אנו, וכאן זו בלבד אלא כי גם מטקרישיו ומעריציו אנחנו, ולא זו בלבד אלא כי מיוצרי ובוראי אנחנו ומראשי מוציאי אל הפועל, כאשר יעירו עלינו העדים החיים והקיימים, הם הפרקים הרבים העושים את ירושלים מסביב אשר אנחנו החיים היינו הראשונים ל"ס ד האגודות האלה, והם המושבות פתח תקוה ביהודה וראש סנה בגליל, שהתכוננו על ידי בני אה"ק הנקראים כפי מבויהם בשם אוכלי החלוקה, ורק אחרי שהתכוננו שתי המושבות האלה, אחרי שנראה שנית התגשמות הרעיון למעולה על ידי בני אה"ק עצמם, אז החל אותו הרעיון לצמוח בחיל, ומי היו בטיסדי פתח תקוה? עוד הפעם אנחנו ודוקא מהחיתומים טמא! ואל יאמר אדם חלילה כי תוהים אנו על הראשונות, אדרבא, עדיין במקומנו אנו עומדים, וכל נפשנו וכך לבנו נתון לאותו הרעיון וה' הרואה לבב הוא הרואה עד כמה שמחים אנו עד כן צעד וישעל שפתקדם בו אותו הרעיון, והלאה לטובה ולכרכה, על כל מושב ומושב שמתחדש ועל כל מסמר ומסמר שמתחזק הישוב על ידו מודים ומברכים אנו את ה'.

אך זה הוא ממשפט המלחמה כי יבקש הצד האחר להזיק לשכננו בכל אשר תמצא ידו וישיגם נגד הוכחת לבו, ובראותנו כל זאת ובהעלותנו על לב כי גדול נזק המלחמה הזאת מתועלתה, כי יתרבה על ידה חלול השם והתגבר כח השקר בעולם, ככן באנו בהסכמה עם ראשי ועד הפועל לחברת התמיכה שניפיו והחלטנו משני הצדדים כי כבודנו לשבת טריב, והחלטנו להודיע הפגמתנו זאת גלוי לכל ישראל, ולבקש מכל איש לאיזה דגל שהוא נמנה, להחיל ממלחמה לא מיעילה, כי אם כאיש אחד ישים איש איש לבו לעשות ולפעול במקצוע מוכת הכלל שהוא עוסק בו להרימו ולשכללו עד מקום שירי טגעת ולתוהר בכל זהירות לשפר מעשיו לבלתי תת תזאנה לתלונות ולמחלוקת. ובכן בקשתנו אמורה גם לעורכי העתונים מאיזה דגל וצבע שהם כי לא יתנו מקום מעתה לדברי הריב כלל, ומכשיכ לדברי הנרגנים מעוררי מרגים אשר גיחא להו במחלוקת, ומהומה למען תמצא ידם לצוד את צידם כמים העבורים, והכל על מקומו יבא בשלום ככרכת מנהלי הועד הכללי פעהק ירושלם ת'.

גאס. יוסקין שחור. גאס. מייכאל ברנד

ריוזעס. גאס. אריה ליב הכהן. גאס.

יואז משה סלומון. גאס. יוסף ריבלין.

(מקום חותם ועד הכללי)

וגם אנכי חלא זה דברי מאז, וזה יחול לבבי מעולם וכן כתבתי במכתב מסורש מיום ד' ניסן תרנ"ה בתפלה לה', כי ישפות שלום ככיונ

דברי שלום ואמת.

למעלת החכמים עורכי מכתבי עתים לאחביי בכל מקום שהם!

המפרש בדעות אשר בינינו ובין אחרים מספכבי התנועה של חבת ציון בטובנה העולמית הביא לידי מלחמת דברים בכתב ובדפוס אשר אל היתה מתונה ומדורה כראוי, היתה מביאה בלם לבדור הדברים ולבונם, ומטיבא גם להשתוות הרעות שהיא המסורה הרצייה. אך למרות רוחנו ראינו ובאנו לידי הכרה כי הנלחמים משני הצדדים נדעכו בחפם, ממקומם ועברו את גבול המתניות וקיריות הרוח אשר מלחמת דעות כזה דורשת מדי לוחמיה, ואף גם נספחו אל הנלחמים האלה שאר מיני לוחמים, שמהם אינם מוכשרים כלל